

พุทธแท้ พุทธเกิยม

โดย นายแพทัย์เอกชัย จุลละจาริตร์

หลังการตรัสรู้เรื่องอริยสัจ ๔ ของท่านสมณโคดมแล้ว

พระองค์ถูกขานนามพระนามหรือถูกเรียกโดยชาวอินเดียว่า “พุทธะหรือพุทธ” ซึ่งมักจะเปลกันว่า “ผู้ตรัสรู้ ผู้ตื่นแล้ว ผู้เบิกบานแล้ว”. คนไทยนิยมเรียกพระองค์ท่านว่า “พระพุทธเจ้า”. คำว่า “พระพุทธเจ้า” แปลว่า (พระ*)ผู้ตรัสรู้(อริยสัจ ๔*)แล้ว. ส่วนคำว่า “ผู้ตื่น” ผู้เขียนคิดว่า น่าจะเป็นคำที่ขยายความคำว่า “พุทธะ” คือ พระองค์ท่านมีพระสติปัญญาในการป้องกันและกำจัดรากรهง้าของกิเลสหรืออกุศลอย่างต่อเนื่อง ส่วนคำว่า “เบิกบาน” น่าจะเป็นคำที่ขยายความต่อไปว่า ทรงมีพระทัยเบิกบานทางธรรม คือ ทรงไม่เป็นทุกข์จากการเหง้าของกิเลสหรืออกุศลทั้งปวงนั้นเอง. คำว่า “ผู้รู้, ผู้ตื่น, ผู้เบิกบาน” จึงเป็นคุณสมบัติของพระอรหันต์ทั้งหลายที่มิจิตใจที่บริสุทธิ์ เป็นบุคคลที่ประเสริฐสุด และเข้าถึงความดับทุกข์ ณ ปัจจุบันขณะตามที่พระพุทธเจ้าตรัสสอนในอริยสัจ ๔*.

หมายเหตุ : * หมายถึงข้อความที่ผู้เขียนเติมเข้าไปเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น หรือเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน.

ในสมัยพุทธกาลพระพุทธเจ้าตรัสเรียกภิกษุทั้งหลายว่า “ภิกษุ ในธรรมวินัย” และยังไม่มีคำว่า “พระพุทธศาสนา”. ภายหลังพุทธกาล มีคำว่า “พระพุทธศาสนา” เกิดขึ้น ซึ่งแปลว่า ศาสนาของพระผู้ตรัสรู้เรื่องอริยสัจ ๔* หรือศาสนาของพระพุทธเจ้า*.

หลังการตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว ทรงตรัสสอนเรื่องที่พระองค์ท่านตรัสรู้ คือ เรื่องอริยสัจ ๔ เป็นหลัก เพื่อจะได้ไม่ทรงเสียเวลาไปกับการตรัสสอนเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เพื่อความดับทุกข์. ประเด็นสำคัญ คือ อริยสัจ ๔ ที่พระพุทธเจ้าตรัสสอนในสมัยพุทธกาล เป็นอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ เพราะไม่เจือปนด้วยความหลงเชื่อและงมงาย แต่ประการใด.

การศึกษาเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ จึงเป็นสาเหตุให้เสียเวลา ค่าใช้จ่าย และอาจหลงทางตลอดชีวิตได้โดยง่าย. ในทางตรงกันข้าม การศึกษาอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์และปฏิบัติธรรมตามมรรค มีองค์ ๘ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และต่อเนื่องย่ออมสามารถเข้าถึงความดับทุกข์ในอริยสัจ ๔ ได้อย่างตรงประเด็นและโดยง่ายเช่นเดียวกับสากของพระพุทธเจ้าในสมัยพุทธกาล ซึ่งเป็นเรื่องของกรณีและใช้สติปัฏฐานทางธรรมในเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ ไม่เกี่ยวกับพิธีกรรม การหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ แต่ประการใด. ในอริยสัจ ๔ มีข้อปฏิบัติเพียง ๘ ข้อเท่านั้นเอง คือ มรรค มีองค์ ๘ และไม่มีเรื่องของพิธีกรรมแต่ประการใด.

การจะเป็นชาวพุทธในสมัยพุทธกาลได้นั้น ต้องได้ฟังธรรมเรื่องอริยสัจ ๔ จนมีพื้นฐานความรู้เรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ และรู้วิธีฝึกปฏิบัติธรรมตามหลักธรรมในอริยสัจ ๔ หรือตามมรรค มีองค์ ๘ ได้ตามสมควรเสียก่อน. ครั้นมีศรัทธาที่จะศึกษาอริยสัจ ๔ และปฏิบัติธรรมต่อไปเพื่อเข้าถึงความดับทุกข์ในอริยสัจ ๔ จึงประกาศตนว่า เป็นชาวพุทธหรือเป็นชาวพุทธแท้.

ชาวพุทธแท้ คือ ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์อย่างเพียงพอที่จะปฏิบัติธรรมและประเมินผลของการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง. ในชีวิตประจำวัน ชาวพุทธแท้ต้องศึกษาอริยสัจ ๔ และปฏิบัติธรรมตามมรรค มีองค์ ๘ เป็นประจำ.

อริยสัจ ๔ ที่พระอรหันต์ท่านสอนนั้นเป็นอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ เพราะไม่เจือปนด้วยคำสอนของศาสนาอื่น นิ伽ยอื่น พิธีกรรม รวมทั้งความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ แต่ ประการใด จึงทำให้ชาวพุทธในสมัยพุทธกาลที่ได้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลายสามารถพัฒนาจิตใจของตนเองให้เป็นชาวพุทธแท้ หรือชาวพุทธที่ประเสริฐ หรือ อริยบุคคล ที่สามารถเข้าถึงความดับทุกข์ได้ทันทีในขณะที่ปฏิบัติธรรมได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน.

ขอให้กำลังใจว่า ชาวพุทธในยุคปัจจุบันที่เป็นชาวพุทธแท้ทุกคนย่อมสามารถเข้าถึงความดับทุกข์ ณ ปัจจุบันขณะได้เช่นเดียวกัน กับชาวพุทธแท้ในสมัยพุทธกาล. หนังสือทุกเล่มของผู้เขียนได้มุ่งตรงไปในเรื่องของอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ ก็เพื่อให้ผู้อ่านได้แนวทางในการเป็นชาวพุทธแท้ทั้นเอง.

อริยสัจ ประกอบด้วย อริย+สัจ. อริย-, อริยะ แปลว่า ประเสริฐ. สัจ แปลว่า ความจริง. อริยสัจ แปลว่า ความจริงอย่าง(ที่*) ประเสริฐ.

อริยสัจ ๔ หรือความจริงที่ประเสริฐ ๔ ที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้และตรัสสอนนั้น มี ๔ อย่าง(องค์ธรรมหรือองค์ประกอบหลัก) คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค เท่านั้นเอง.

อริยสัจ ๔ ที่กำลังนำเสนออยู่นี้เป็นความจริงที่คนทั่วไป (คนปกติ) สามารถตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องหลงเชื่อผู้อื่น. ผู้เขียนพยายามอย่างยิ่งที่จะไม่ให้หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเจือปนด้วยเนื้อหาของศาสนาอื่น นิการยอื่น พิธีกรรม รวมทั้งความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ แม้แต่นิดเดียว. การนำเสนอเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ของผู้เขียนอาจพิพากดไปบางเพราะผู้เขียนไม่ได้เป็นพระอรหันต์.

ชาวพุทธเที่ยม คือ ผู้ที่ไม่มีความรู้ในเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ หรือมีความรู้ที่ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน และไม่เพียงพอที่จะสามารถปฏิบัติธรรมรวมทั้งประเมินผลของการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง. ผู้เขียนคาดว่า มากกว่าร้อยละ ๙๐ ของชาวพุทธไทยยังเป็นชาวพุทธเที่ยมอยู่.

ในชีวิตประจำวัน ชาวพุทธแท้ต้องศึกษาอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ และปฏิบัติธรรมตามมารคณีองค์ ๘ เป็นประจำ ครั้นหลุดเมื่อได้ก้าวจากความเป็นชาวพุทธแท้ ถ้าหยุดนานเท่าใดก็จะขาดจากความเป็นพุทธแท้หรือกล้ายเป็นชาวพุทธเที่ยมนานเท่านั้น. ครั้นชาวพุทธเที่ยมกลับมาศึกษาและปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้องตามหลักธรรมในอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ด้วยความตั้งใจ ชาวพุทธเที่ยมคนนั้นก็จะกลับมาเป็นชาวพุทธแท้เช่นเดิม.

ปัญหาสำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาในยุคปัจจุบันซึ่งห่างไกลจากสมัยพุทธกาลมานานกว่า ๒,๕๐๐ ปีมาแล้ว คือ การที่มีคำสอนของศาสนาอื่น ของนิการยอื่น พิธีกรรม รวมทั้งความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ เจือปนเข้ามาในหลักธรรมของพระพุทธศาสนาอย่างมากมายและมากขึ้นตามลำดับ จนทำ

ให้เกิดความเสียหายแก่ชาวพุทธ ชาวโลก(มนุษยชาติ) และบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาโดยตรง ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการกระทำของชาวพุทธที่มีความหลง(อวิชชา)ครอบงำความคิดนี้เอง. ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ทำให้หลักธรรมของพระพุทธศาสนาไม่บริสุทธิ์มากขึ้นเรื่อง ๆ จึงทำให้จำนวนชาวพุทธเหลื่อมลงและชาวพุทธเที่ยมเพิ่มจำนวนมากขึ้นตามลำดับ.

ชาวพุทธมากกว่าร้อยละ ๙๐* มีความหลงเชื่อและมงายไปตามเนื้อหาต่าง ๆ ที่เจือปนเข้ามาในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ด้วยความศรัทธา จึงอาจทำให้ชาวพุทธส่วนมากเสียโอกาสที่จะเข้าถึงความจริงที่ประเสริฐ(อวิยสัจ ๔ บริสุทธิ์) เป็นผลให้ไม่สามารถป้องกันและดับทุกข์ตามหลักธรรมในอวิยสัจ ๔ บริสุทธิ์ รวมทั้งยังเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของพระพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่องอีกด้วย.

การจะทำให้ชาวพุทธเที่ยมกลับมาเป็นชาวพุทธแท้ได้นั้น ชาวพุทธทุกคนต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวข้องกับเรื่องของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับพระพุทธศาสนาทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งต้องมีความสามารถในการตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้ด้วยตนเองโดยไม่หลงเชื่อผู้อื่นโดยเด็ดขาด. จึงขอถือโอกาสนี้เชิญชวนท่านผู้อ่านได้โปรดศึกษาเรื่อง ความหลงเชื่อและมงายในเรื่องต่าง ๆ ที่เจือปนเข้าในหลักธรรมของพระพุทธศาสนาใน มีหนังสือเรื่อง พุทธแท้ และอีกหลายเล่มที่ผู้เขียนจัดทำขึ้น ซึ่งมีเนื้อหาที่เป็นอวิยสัจ ๔ บริสุทธิ์ให้ท่านได้ทดลองศึกษาดู.

ครู อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ที่รับผิดชอบโรงเรียนวิถีพุทธและโรงเรียนคุณธรรมแนวพุทธทุกแห่งควรพยายามสั่ง

สอนและฝึกอบรมให้นักเรียนรู้จักใช้สติปัญญาในการตรวจสอบ และพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้วยตนเองและโดยหมู่คณะ เพื่อป้องกัน และกำจัดความหลงเชื่อในเรื่องต่าง ๆ ให้หมดไป จะได้สามารถคัดกรองเอาหลักธรรมที่บริสุทธิ์อุกมาเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น ชาวโลก และทำให้พระพุทธศาสนามีความมั่นคงสืบต่อไป.

ก่อนที่จะศึกษาเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ก็ควรที่จะรู้จักกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับพระพุทธศาสนาในยุคต่าง ๆ เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการคัดกรองอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์อุกจากความหลงเชื่อและategoryในเรื่องต่าง ๆ ที่เจือปนอยู่ในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ซึ่งมี ๓ ตอน คือ ตอนที่ ๑ หลักการในการศึกษาธรรมและหลักธรรมขั้นพื้นฐานของอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์. ตอนที่ ๒ คติของศาสนาอื่น นิกายอื่น พิธีกรรม รวมทั้งความหลงเชื่อและategoryในเรื่องต่าง ๆ ที่เจือปนเข้ามาในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา. ตอนที่ ๓ ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ในวงการพระพุทธศาสนาที่ต้องการแก้ไขอย่างจริงจังและต่อเนื่อง. ทั้ง ๓ ตอนนี้มีรายละเอียดอยู่ในหนังสือเรื่อง อริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ ตอน “ความหลงเชื่อและategoryในเรื่องต่าง ๆ ที่เจือปนเข้าในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา” ซึ่งอยู่ในเว็บไซต์ของผู้เขียน.

กรุณารอ่านรายละเอียดในเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ ตอน “ความหลงเชื่อและategoryในเรื่องต่าง ๆ ที่เจือปนเข้าในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา” และมีข้อมูลทางธรรมที่ผู้เขียนได้คัดกรองอุกมาจนบริสุทธิ์ตามสมควร

สำหรับให้ท่านได้ศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ได้ที่

www.thai60.com